

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 9CbI/11/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1114206472
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Antónia Bednarčík
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2022:1114206472.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I v Bratislave sudkyňou JUDr. Antóniou Bednarčík v právnej veci žalobcu: Slovenská konsolidačná, a.s., so sídlom Cintorínska 21, 814 99 Bratislava, IČO: 35 776 005, proti žalovanému: Pospíšil & Partners, k.s., so sídlom kancelárie Plynárenská 3D, 821 09 Bratislava-mestská časť Ružinov, IČO:44 342 004, správca úpadcu Smrečina Hofatex, a.s., so sídlom Panenská 24, 811 03 Bratislava, IČO: 36 224 049, o určenie popretej pohľadávky proti podstate

rozhodol:

I. Súd u r č u j e, že v konkurznom konaní úpadcu Smrečina Hofatex, a.s., IČO:36 224 049, vedenom pod sp. zn. 3 R 6/2012, je prihlásená pohľadávka žalobcu vo výške 711, 70 eur pohľadávkou proti podstate podľa § 87 ods. 2 písm. i) ZoKR.

II. Súd v prevyšujúcej časti žaloby z a m i e t a.

III. Súd n e p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania žiadnej zo strán konania.

o d ō v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručенou na Krajský súd v Bratislave dňa 12.12.2013 domáhal vydania rozsudku, ktorým súd určí, že v konkurznom konaní úpadcu, sp. zn. 3 R 6/2012, pohľadávka žalobcu, ktorá vznikla z titulu vyplatenej dávky garančného poistenia v časti 0,06 eur je pohľadávkou proti podstate v zmysle § 87 ods. 2 písm. l) ZoKR. Žalobca sa druhým výrokom petitu žaloby domáhal, aby súd určil, že v konkurznom konaní úpadcu sp. zn. 3R/6/2012, pohľadávka žalobcu, ktorá vznikla z titulu neuhradeného poistného na sociálne poistenie za mesiac august 2013 v časti 711,70 eur je pohľadávkou proti podstate v zmysle § 87 ods. 2 písm. i) ZoKR, eventuálne, aby súd určil, že je pohľadávkou proti podstate v zmysle § 87 ods. 2 písm. k) ZoKR. Žalobu odôvodnil tým, že Okresný súd Bratislava I uznesením sp. zn. 3R/6/2012 zo dňa 20.05.2013, zverejneným v OV č. 100/2013 dňa 27.05.2013, vyhlásil konkurz na majetok dlžníka Smrečina Hofatex, a.s., IČO: 36 224 049. Do funkcie správcu úpadcu bol ustanovený Pospíšil & Partners, k.s., ČO: 44 342 004, zverejneným v OV č. 173/2013 dňa 09.09.2013. Žalobca si podaním č. 13678-12/2013-BA, 333-199/2013-15 zo dňa 23.10. 2013 prihlásil v súlade s ustanovením § 87 ods. 2 ZoKR pohľadávku vo výške 779,70 eur ako pohľadávku proti podstate, ktorá vznikla po vyhlásení konkurzu z titulu vyplatenej dávky garančného poistenia na základe rekapitulácie vyplatených dávok k dátumu splatnosti 03.10.2013 za 1 poberateľa - O. F., a pohľadávku vo výške 2.503,38 eur, ako pohľadávku proti podstate, ktorá vznikla po vyhlásení konkurzu z titulu nezaplateného poistného na nemocenské poistenie, starobné poistenie a starobné dôchodkové sporenie, invalidné poistenie, poistenie v nezamestnanosti, úrazové poistenie, garančné poistenie a rezervný fond solidarity za mesiac august 2013, spolu vo výške 3.283,08 eur. Žalovaný sa vyjadrením k prihláške pohľadávky proti podstate zo dňa 26.11.2013, doručeným žalobcovi dňa 29.11.2013, neuznal v plnom rozsahu pohľadávku z titulu vyplatenej dávky garančného poistenia vo výške 779,70 eur ako pohľadávku proti podstate, a to vo výške 0,06 eur. Žalovaný uznal pohľadávku proti podstate z titulu vyplatenej dávky garančného poistenia vo

výške 779,64 eur, nakoľko podľa jeho vyjadrenia dávka garančného poistenia vyplatená poberateľovi O. F. neprekračuje maximálnu možnú výšku sumy, ktorú správca môže uznať ako pohľadávku proti podstate v zmysle § 87 ods. 2 písm. j) ZoKR. Žalovaný odôvodnil neuznanie časti pohľadávky vzniknutej z titulu vyplatenej dávky z garančného poistenia po vyhlásení konkurzu skutočnosťou, že predmetná suma vo výške 0,06 eur nespadá pod vymedzenie pohľadávok proti podstate podľa § 87 ZoKR, nakoľko vznikla v dôsledku zaokrúhľovania zo strany žalobcu. Podľa názoru žalovaného žalobca zaokrúhľuje vyplácané dávky garančného poistenia podľa interných pravidiel, a preto ju žalovaný neuznáva ani ako pohľadávku proti podstate a ani ako riadnu pohľadávku (ktorú si možno uplatniť postupom podľa § 28 a nasl. ZoKR), nakoľko ide o sumu, ktorú žalobca vyplatil poberateľovi O. F. navyše. Ku dňu vyhlásenia konkurzu na majetok úpadcu dňa 28.05.2013 bola výška životného minima 194,58 eur. V lehote po vyhlásení konkurzu na majetok úpadcu bola žalobcom vyplatená suma bývalému zamestnancovi úpadcu O. F. z titulu peňažných náhrad z garančného fondu, a to dňa 03.10.2013 v celkovej výške 779,70 eur. Podľa § 87 ZoKR základným predpokladom pre určenie pohľadávky proti podstate je skutočnosť, že pohľadávka vznikla po vyhlásení konkurzu. Žalobca poukázal aj na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 31.01.2012, sp. zn. 9 Sžo/7/2011. Popretá časť pohľadávky v sume 0,06 eur z titulu vyplatenej dávky garančného poistenia po vyhlásení konkurzu a po uplynutí základnej lehoty na prihlásenie pohľadávky je pohľadávkou proti podstate, vznikla po vyhlásení konkurzu za pracovnoprávny nárok, ktorý je pohľadávkou proti podstate. Žiadateľovi O. F., bývalému zamestnancovi úpadcu, vznikol po vyhlásení konkurzu pracovnoprávny nárok v príslušnej výške, ktoré mu osvedčil žalovaný - správca v Potvrdení zamestnávateľa na účely nároku na dávku garančného poistenia. Žiadateľ si ju uplatnil v Sociálnej poisťovni, pobočka Banská Bystrica a tá mu bola ako dávka garančného poistenia v príslušnom rozsahu vyplatená. Po vykonaných lustráciách je nesporné, že pracovnoprávny pomer žiadateľa trval aj po vyhlásení konkurzu, pričom pre účely dávky garančného poistenia bol uplatnený nárok z pracovnoprávneho vzťahu za obdobie po vyhlásení konkurzu. Takto uplatnený nárok bol žalobcom dňa 03.10.2013 v celkovej výške 779,70 eur vyplatený ako dávka garančného poistenia a týmto dňom v súlade s § 148 ods. 3 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v rozhodnom znení účinnom od 01.05.2013 (ďalej len „zákon o sociálnom poistení“) došlo k vzniku pohľadávky žalobcu vo výške 779,70 eur voči úpadcovi. V prípade tzv. zaokrúhľovania je potrebné uviesť, že pri výpočte výšky garančnej dávky sa žalobca riadi striktno zákonom, pričom v zmysle § 116 ods. 8 zákona o sociálnom poistení „sumy dávok sa zaokrúhľujú na 10 eurocentov nahor“. Ustanovenie § 87 ods. 2 ZoKR žiadne obmedzenia, čo sa týka výšky uplatnenej pohľadávky nepozná. Ide o nárok - pohľadávku žalobca voči úpadcovi, nie o pracovnoprávny nárok zamestnanca definovaný v § 87 ods. 2 písm. j) ZoKR. Uvedené ustanovenie sa týka iba zamestnancov, ktorí si priamo môžu uplatniť svoje nároky voči konkurznej podstate v prípadoch, ak nežiadajú o výplatu dávky z garančného fondu. resp. v prípadoch, keď by im zo zákonných obmedzení, vyplývajúcich zo zákona o sociálnom poistení, bola vyplatená nižšia dávka garančného poistenia ako bola uplatnená. Dávka garančného poistenia nie je pracovnoprávnym nárokom, ale náhradou za pracovnoprávne nároky zamestnancov. Žalovaný uznal len časť pohľadávky proti podstate z titulu neuhradeného poistného na sociálne poistenie vo výške 1.791,68 eur, a teda neuznal pohľadávku proti podstate vo výške 711,70 eur. Žalovaný odôvodnil neuznanie časti pohľadávky vzniknutej z titulu neuhradeného poistného na sociálne poistenie po vyhlásení konkurzu skutočnosťou, že ide o poistné, ktoré pripadá na ostatných bývalých zamestnancov úpadcu, ktorých správca nevyužíval v súvislosti so správou a speňažovaním majetku. Ide o zamestnancov O. F. O. U. C.. Podľa názoru žalovaného pohľadávkou proti podstate je poistné týkajúce sa len tých zamestnancov, ktorých práca súvisí so správou a speňažovaním majetku (ide o tzv. zamestnancov pre správcu). Podľa žalovaného sa v prípade neuznaných pohľadávok žalobca jedná o pohľadávky, ktoré nie sú pohľadávkami proti podstate v zmysle § 87 ZoKR a v konkurznom konaní si ich môže žalobca v zmysle ustanovenia § 28 a nasl. ZoKR uplatniť prihláškou ako riadnu pohľadávku. Pre určenie, ako prihlásiť pohľadávky do konkurzu je rozhodujúci deň vyhlásenia konkurzu, kedy nastávajú tak hmotnoprávne ako aj procesnoprávne účinky spojené s vyhlásením konkurzu. V tomto prípade to bol deň 28.05.2013. K uvedenému dňu bol úpadca v Sociálnej poisťovni evidovaný ako aktívny odvádzateľ, ktorý bol z tohto dôvodu a v zmysle zákonných ustanovení povinný v zákonnej lehote predložiť mesačný výkaz poistného a príspevok s uvedením výšky poistného na sociálne poistenie a v lehote splatnosti uvedenú sumu aj uhradiť. Žalobca poukázal na § 169 zákona o sociálnom poistení a Opatrenie Ministerstva SR č. MF/24035/205-74 zo dňa 30.11.2005. Evidenciu pohľadávku v účtovníctve Sociálnej poisťovne viaže predmetné opatrenie na výkaz poistného a príspevkov. Predložením mesačného výkazu poistného a príspevkov sa stáva známou presná suma pohľadávky Sociálnej poisťovne, ktorú je Sociálna poisťovňa povinná zaúčtovať a zaviesť do svojho účtovníctva. Vyššie uvedené nadväzuje na povinnosť zamestnávateľa uvedenú v § 231 ods. 1 písm. f) zákona o sociálnom poistení predkladať pobočke výkaz poistného a príspevkov

na starobné dôchodkové sporenie za príslušný kalendárny mesiac v lehote splatnosti. Žalobca sa stotožňuje s názorom Najvyššieho súdu SR, ktorý vo svojom rozsudku zo dňa 28.06.2012, sp. zn. 4 Sžso/5/2011 uvádza, že poisťné je zamestnávateľ povinný odvieť v sumách uvedených vo výkaze poisťného, ktorý je súhrnom všetkých odvodov poisťného zaťažujúceho mzdy všetkých zamestnancov (jednotlivo i v súhrne) za príslušné mesačné obdobie v lehotách stanovených zákonom. Zamestnávateľ sa teda nemôže stať dlžníkom poisťovne skôr, než mu vznikne povinnosť zaplatiť a odvieť poisťné, teda skôr, než sa na základe mesačných výkazov o vyplatených mzdách a výkazoch poisťného nestane zrejším, za ktorého zamestnanca a v akej výške je zamestnávateľ povinný platiť a odvieť jednotlivé druhy poisťného. Na základe vyššie uvedeného je potrebné zdôrazniť, že pre vznik pohľadávky Sociálnej poisťovne je dôležité, aby boli súčasne splnené 2 momenty: predloženie mesačného výkazu poisťného a príspevkov za príslušný mesiac, z ktorého je zrejma suma, ktorú je povinný zaplatiť za uvedený mesiac v lehote splatnosti (až vtedy začne Sociálna poisťovňa účtovať a vedie prípadnú pohľadávku v účtovníctve, aby sa neskôr mohlo pripojiť k prihláške vyhlásenie o jej vedení v účtovníctve pre účely ZoKR), a splatnosť poisťného na základe predloženého mesačného výkazu poisťného a príspevkov (nakoľko až neuhradením poisťného v lehote splatnosti vznikne pohľadávka a až vtedy môže Sociálna poisťovňa požadovať plnenie od dlžníka (dovtedy je známa len výška poisťného, ale nemožno povedať, že Sociálnej poisťovni vznikla pohľadávka). Tak ako to vyplýva z prihlášky pohľadávky proti podstate zo dňa 23.10.2013, mesačný výkaz poisťného a príspevkov na sociálne poistenie za mesiac august 2013 bol predložený a splatnosť poisťného na sociálne poistenie nastala až po vyhlásení konkurzu, t.j. po 28.05.2013. Žalovaný neuznáva pohľadávku za pohľadávku proti podstate z dôvodu, že ide o poisťné za tzv. „ostatných zamestnancov“, a nie za tzv. „zamestnancov pre správcu“. S poukazom na § 88 ZoKR vyhlásením konkurzu sa nie vždy musí ukončiť prevádzka podniku. O tom, či sa tak stane, rozhoduje výlučne správca, ktorý je povinný bezodkladne po vyhlásení konkurzu zhodnotiť s odbornou starostlivosťou možnosť pokračovať v prevádzkovaní podniku. Zároveň musia byť kumulatívne splnené tri podmienky, a to: 1) je schopný v lehote splatnosti uhrádzať pohľadávky proti podstate podľa § 87 ods. 2 písm. i), ďalej 2) v dôsledku prevádzkovania podniku sa podstatným spôsobom nezmenší hodnota oddelenej podstaty, a 3) v dôsledku prevádzkovania podniku dosiahne pre veriteľov vyššiu mieru uspokojenia ich pohľadávok, ako keby prevádzkovanie podniku ukončil. Nakoľko po vyhlásení konkurzu doteraz nebola ukončená registrácia odporcu v Sociálnej poisťovni, pobočka Banská Bystrica a žalovaný naďalej predkladá mesačné výkazy poisťného a príspevkov, po vyhlásení konkurzu sa naďalej pokračovalo v prevádzke podniku, a to napriek tomu, že správca úpadcu za žalovaného po vyhlásení nebol schopný uhrádzať poisťné na sociálne poistenie v lehote splatnosti, a tým pádom nesplnil jednu zo základných podmienok prevádzkovania podniku po vyhlásení konkurzu. Vychádzajúc z ustanovení ZoKR má žalobca za to, že predmetné poisťné na sociálne poistenie je pohľadávkou proti podstate, nakoľko vznikla z pracovnoprávných nárokov zamestnancov po vyhlásení konkurzu. Žalobca poukazuje na to, že žiadny zákon nepozná pojem ostatní zamestnanci alebo zamestnanci pre správca. V tomto prípade mal správca úpadcu posúdiť, ktorí zamestnanci sú potrební a mal možnosť s nimi rozviazať pracovné pomery ešte pred vyhlásením konkurzu (žalovaný bol správcom aj v reštrukturalizačnom konaní). Za týchto zamestnancov by nepredložil mesačný výkaz poisťného a príspevkov a žalobcovi by ani následne nevznikla pohľadávka proti podstate voči úpadcovi z titulu neuhradeného poisťného na sociálne poistenie. Poukázal aj na § 86 ods. 4 ZoKR. Pohľadávka žalobcu vznikla z titulu neuhradeného poisťného na sociálne poistenie až po vyhlásení konkurzu a keďže úpadca je naďalej aktívnym zamestnávateľom aj po vyhlásení konkurzu, je poisťné na sociálne poistenie za august 2013 v celkovej výške 2.503,38 eur pohľadávkou súvisiacou s prevádzkovaním podniku, resp. so správou a speňazovaním majetku počas konkurzu, teda je pohľadávkou proti podstate.

2. Žalovaný v podaní doručenom súdu dňa 06.02.2014 namietal vecnú príslušnosť Krajského súdu v Bratislave. Ďalej poukázal na to, že tento spor nie je sporom o právny dôvod alebo výšku pohľadávky, ale spor, či ide alebo nejde o pohľadávku proti podstate. Takýto spor má byť rozhodovaný v zmysle § 96 ods. 4, ods. 6 ZoKR v námietkovom konaní konkurzným súdom.

3. Krajský súd v Bratislave postúpil predmetnú vec tunajšiemu súdu dňa 03.03.2014. Žalobca následne v podaní doručenom súdu dňa 29.05.2014 navrhol spojiť predmetnú vec na spoločné konanie spolu s konaním vedeným na Okresnom súde Bratislava I vedenom pod sp. zn. 2 Cbi 8/2013.

4. Žalovaný sa vyjadril v podaní doručenom súdu dňa 12.08.2014 tak, že uznáva právny dôvod a výšku pohľadávky Sociálnej poisťovne, avšak v časti považuje predmetnú pohľadávku za pohľadávku, ktorá musí byť uplatnená prihláškou postupom podľa § 28 ZoKR. Zároveň zdôraznil, že o takomto spore, keď

nie je spor o právny dôvod alebo výšku pohľadávky, ale je tu spor, či ide o pohľadávku proti podstate, má rozhodovať súd, ktorý vyhlásil konkurz, a to v námietkovom konaní podľa § 96 ods. 6 ZoKR v spojení s § 96 ods. 4 ZoKR. Vzhľadom na uvedené, nie je daný naliehavý právny záujem na rozhodovaní v predmetnej veci. Predmetné vyjadrenie žalobca doplnil podaním doručeným súdu dňa 07.05.2019 tak, že zotrváva na stanovisku, že žalobu je potrebné zamietnuť ako predčasne podanú. Úpadca ukončil prevádzkovanie podniku momentom vyhlásenia konkurzu čo jednoznačne preukazuje priložený prehľad tržieb za rok 2013. So zamestnancom, O. F., bol ukončený pracovný pomer na základe výpovede z dôvodu platobnej neschopnosti a vyhlásenia konkurzu. Súčasne išlo o zamestnanca, ktorý mal pracovné zameranie vodič cestných motorových vozidiel a výrobca konštrukčných dosiek. Vzhľadom na pracovné zameranie uvedeného zamestnanca, nebolo možné tohto zamestnanca využívať ani v súvislosti so správou majetku. Išlo o nepotrebného zamestnanca, čo dokladá i skutočnosť, že správca s ním ukončil pracovný pomer výpoveďou. So zamestnancom U. C., bol ukončený pracovný pomer na základe výpovede z dôvodu platobnej neschopnosti a vyhlásenia konkurzu. Súčasne išlo o zamestnanca, ktorý mal pracovné zameranie mechanik elektro technických meracích zariadení. Vzhľadom na uvedené pracovné zameranie uvedeného zamestnanca, nebolo možné tohto zamestnanca využívať ani v súvislosti so správou majetku. Že išlo o nepotrebného zamestnanca dokladá i skutočnosť, že správca s ním ukončil pracovný pomer výpoveďou. Podľa interného šetrenia skonštatoval, že predchádzajúci správca neukončil pracovný pomer so zamestnancami O. F. O. U. C. v mesiaci vyhlásenia konkurzu z dôvodu neodovzdania počítača a vyhýbaniu sa prevzatia výpovede. Nakoľko konkurz na majetok úpadcu bol vyhlásený dňa 28.05.2013 a počnúc vyhlásením konkurzu došlo k zastaveniu prevádzkovania podniku, na situáciu úpadcu možno aplikovať len citované ustanovenie § 87 ods. 2 písm. k) ZoKR. Z uvedeného vyplýva, že pohľadávkou proti podstate je poisťné týkajúce sa výlučne len tých zamestnancov, ktorých práca súvisí so správou a speňažovaním majetku, čiže len tých zamestnancov, ktorí pracujú, resp. pracovali pre správca. Zo sumy 2.503,38 eur uplatnenej Sociálnou poisťovňou pripadá na poisťné pre zamestnancov pracujúcich pre správca suma 1.791,68 eur, zvyšok sumy 711,70 eur pripadá na ostatných bývalých zamestnancov úpadcu, ktorých správca nevyužíval v súvislosti so správou a speňažovaním majetku. Preto v posudzovanom čase neboli zamestnancami pracujúcimi pre správca a odvodové povinnosti, ktoré vznikli v súvislosti s ich pracovným pomerom, nevznikli v súvislosti so správou a speňažovaním majetku, preto sumu vo výške 711,70 eur nie je možné považovať ani za pohľadávku proti podstate. Z vyššie uvedeného teda vyplýva, že z prihlasovanej sumy 2.503,38 eur uznal ako pohľadávku proti podstate správca len sumu vo výške 1.791,68 eur a zvyšnú časť sumy vo výške 711,70 eur si môže Sociálna poisťovňa uplatniť prihláškou ako riadnu pohľadávku postupom podľa § 28 a nasl. ZoKR.

5. Súd uznesením zo dňa 03.12.2020, č.k. 9 Cbi 11/2014-144 zamietol návrh žalobcu na spojenie vecí zo dňa 12.12.2013.

6. Súd uznesením zo dňa 29.04.2022, č.k. 9 Cbi 11/2014-157 pripustil, aby z konania na strane žalobcu vystúpil žalobca Sociálna poisťovňa, so sídlom Ul. 29. augusta č. 8-10, 813 63 Bratislava, IČO: 30 807 484 a na jeho miesto do konania vstúpila obchodná spoločnosť Slovenská konsolidačná, a.s., so sídlom Cintorínska 21, 814 99 Bratislava, IČO: 35 776 005.

7. Na pojednávaní konanom dňa 30.09.2022 žalovaný ako správca úpadcu výslovne prehlásil, že vo vzťahu k prvej pohľadávke v sume 0,06 eur, táto bola v plnom rozsahu uznaná ako pohľadávka proti podstate, čo do dôvodu a výšky, podľa § 87 ods. 2 písm. l) ZoKR. Vo vzťahu k pohľadávke žalobcu v sume 711, 70 eur správca úpadcu prehlásil, že túto uznal ako pohľadávku proti podstate, čo do dôvodu a výšky podľa § 87 ods. 2 písm. k) ZoKR. Tieto pohľadávky správca úpadcu v prebiehajúcom konkurznom konaní uznal, a preto súd v rámci predbežného právneho posúdenia žalobcu upozornil, že nie je dôvod na naliehavom právnom určení v danom rozsahu.

8. Súd vykonal dokazovanie a oboznámil s obsahom spisu a listinnými dôkazmi, ako napr. s výpismi obchodných registrov a obchodného vestníka týkajúcimi sa žalovaného, s prihláškou pohľadávky proti podstate zo dňa 23.10.2013, s vyhlásením k prihláške pohľadávok proti podstate zo dňa 23.10.2013, s mesačným výkazom poisťného a príspevkov, s vyjadrením k prihláške pohľadávky proti podstate zo dňa 26.11.2013, s rekapituláciou vyplatených dávok k dátumu splatnosti 03.10.2013, s potvrdením zamestnávateľa na účely nároku na dávku garančného poistenia, s kontrolnou zostavou k žiadosti o dávku garančného poistenia, s výpoveďou správca a doručenkou zamestnancov O. F., U. C., s Hlavnou knihou obrátov str. 90-93, s tabuľkou č. 1, s rozhodnutím Krajského súdu Trenčín zo dňa 14.03.2017, sp.

zn. 16 CoKR 1/2016, s ďalšími rozhodnutiami predloženými v konaní a písomnými a ústnymi prejavmi strán konania.

9. Súd vec právne posúdil podľa nasledujúcich ustanovení:

10. Podľa § 132 ods. 1 CSP v žalobe sa okrem všeobecných náležitostí podania uvedie označenie strán, pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov na ich preukázanie a žalobný návrh.

11. Podľa § 191 ods. 1 CSP dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo.

12. Podľa § 215 ods. 1 CSP súd rozhodne na základe zisteného skutkového stavu.

13. Podľa § 215 ods. 2 CSP skutkový stav sa zisťuje procesným postupom podľa tohto zákona.

14. Podľa § 217 ods. 1 CSP pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia. Ustanovenia o sudcovskej koncentrácii konania tým nie sú dotknuté.

15. Podľa § 218 ods. 1 CSP obsah rozhodnutia vo veci samej vysloví súd vo výroku rozsudku. Vo výroku rozhodne tiež o nároku na náhradu trov konania, ak sa o ňom nerozhoduje samostatne.

16. Podľa § 470 ods. 1 CSP ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

17. Podľa § 470 ods. 2 CSP právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní veci, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentrácii konania, ak by boli v neprospech strany.

18. Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení platnom a účinnom do 31.10.2013 (ďalej ako „ZoKR“) dlžník je v úpadku, ak je platobne neschopný alebo predĺžený. Ak dlžník podá návrh na povolenie reštrukturalizácie alebo návrh na vyhlásenie konkurzu, rozumie sa tým, že je v úpadku.

19. Podľa § 23 ods. 1 ZoKR vyhlásením konkurzu sa začína konkurz. Konkurz sa považuje za vyhlásený zverejnením uznesenia o vyhlásení konkurzu v Obchodnom vestníku. Vyhlásením konkurzu sa dlžník stáva úpadcom.

20. Podľa § 199 odsek 9 ZoKR, ak tento zákon neustanovuje inak, za deň doručenia súdneho rozhodnutia alebo inej písomnosti sa považuje nasledujúci deň po zverejnení súdneho rozhodnutia alebo inej súdnej písomnosti v Obchodnom vestníku. Rovnako písomnosti, ktoré sa podľa tohto zákona zverejňujú v Obchodnom vestníku, sa považujú na účely tohto zákona za zverejnené nasledujúci deň po ich zverejnení v Obchodnom vestníku.

21. Podľa § 87 ods. 1 ZoKR pohľadávky proti podstate sú pohľadávky proti všeobecnej podstate a pohľadávky proti oddelenej podstate.

22. Podľa § 87 ods. 2 ZoKR pohľadávky proti všeobecnej podstate sú a uspokojujú sa zo všeobecnej podstaty v tomto poradí: a) náklady speňaženia všeobecnej podstaty, rozvrhu a odmena správcu, b) právo na vrátenie kaucie zloženej pri popretí pohľadávky veriteľom, c) náhrada nevyhnutných výdavkov správcu spojených s vedením konkurzného konania, d) výživné pre maloleté deti, na ktoré nárok vznikol po vyhlásení konkurzu a za kalendárny mesiac, v ktorom bol konkurz vyhlásený, e) náklady súvisiace so správou konkurznej podstaty a pohľadávky, ktoré vznikli v súvislosti s prevádzkovaním podniku počas konkurzu, vrátane pohľadávok zo zmlúv uzavretých správcom, ak nie sú uvedené v horšom poradí, f) odmena likvidátora a zodpovedného zástupcu a náhrada nutných výdavkov za ich činnosť po vyhlásení konkurzu, g) mzda zamestnanca a ďalšie nároky zamestnanca z pracovnej zmluvy alebo

z dohody o práci vykonávanej mimo pracovného pomeru (ďalej len „pracovnoprávne nároky“), ktoré vznikli po vyhlásení konkurzu a za kalendárny mesiac, v ktorom bol konkurz vyhlásený, v sume určenej správcom alebo vyplývajúcej z dohody medzi zamestnancom a správcom, ktorému správca prideliuje prácu v súvislosti so správou konkurznej podstaty, h) pracovnoprávne nároky zamestnanca, ktoré vznikli po vyhlásení konkurzu a za kalendárny mesiac, v ktorom bol konkurz vyhlásený, v sume určenej správcom alebo vyplývajúcej z dohody medzi zamestnancom a správcom, ktorému správca prideliuje prácu v súvislosti s prevádzkovaním podniku počas konkurzu, i) pohľadávky na daniach, poplatkoch, clách, poistnom na zdravotné poistenie, poistnom na sociálne poistenie, príspevkoch na starobné dôchodkové sporenie a príspevkoch na doplnkové dôchodkové sporenie, ktoré vznikli po vyhlásení konkurzu, ak súvisia s prevádzkovaním podniku počas konkurzu, j) pracovnoprávne nároky, na ktoré vznikol nárok po vyhlásení konkurzu a za kalendárny mesiac, v ktorom bol konkurz vyhlásený, najviac vo výške štvornásobku životného minima mesačne za každý kalendárny mesiac trvania pracovnoprávneho vzťahu po vyhlásení konkurzu, vrátane kalendárneho mesiaca, v ktorom bol vyhlásený konkurz a kalendárneho mesiaca, v ktorom bol pracovnoprávny vzťah ukončený, pričom toto uspokojenie sa znižuje o plnenia poskytnuté podľa písmen g) a h), ; k) pohľadávky na daniach, poplatkoch, clách, poistnom na zdravotné poistenie, poistnom na sociálne poistenie, príspevkoch na starobné dôchodkové sporenie a príspevkoch na doplnkové dôchodkové sporenie, ktoré vznikli po vyhlásení konkurzu, ak súvisia so správou a speňažovaním majetku, l) pohľadávky na peňažných náhradách vyplatených z garančného fondu, ak ide o dávku poskytnutú zamestnancovi za jeho pracovnoprávne nároky, ktoré sú pohľadávkou proti podstate, m) ostatné pohľadávky proti podstate, ktoré za pohľadávky proti podstate označuje tento zákon.

23. Podľa § 87 ods. 7 ZoKR pohľadávky proti podstate sa uplatňujú u správcu. Na požiadanie správca oznámi veriteľovi, či uznáva právny dôvod a výšku jeho pohľadávky proti podstate, vrátane poradia.

24. Podľa § 87 ods. 8 ZoKR, ak správca neuznáva právny dôvod alebo výšku pohľadávky proti podstate, bez zbytočného odkladu vyzve veriteľa, aby sa najneskôr v lehote 15 dní od doručenia výzvy žalobou podanou voči správcom domáhal, aby súd určil právny dôvod alebo výšku pohľadávky proti podstate s poučením o následkoch zmeškania tejto lehoty. Ak veriteľ žalobu včas nepodá, na pohľadávku proti podstate sa v rozsahu, v ktorom ju správca neuznal, v konkurze neprihliada. Ak sa už o právnom dôvode alebo výške pohľadávky proti podstate právoplatne rozhodlo po vyhlásení konkurzu, o určení jej právneho dôvodu alebo výšky už nie je možné rozhodovať podľa tohto ustanovenia.

25. Podľa § 86 ods. 1 ZoKR správu majetku podliehajúceho konkurzu vykonáva správca s odbornou starostlivosťou tak, aby majetok bol dostatočne chránený pred poškodením, stratou, zničením alebo iným znehodnotením a aby výdavky na jeho správu boli vynakladané v nevyhnutnej miere po dôkladnom zvážení ich účelnosti a hospodárnosti. Pri správe majetku podliehajúceho konkurzu správca nesmie zvýhodniť niektorého z veriteľov alebo uprednostniť osobné záujmy alebo záujmy iných pred spoločným záujmom všetkých veriteľov.

26. Podľa § 86 ods. 2 ZoKR správca je povinný využívať všetky právne prostriedky na ochranu a vymáhanie majetkových práv podliehajúcich konkurzu vrátane uplatňovania odporovacieho práva podľa tohto zákona. Na ten účel je správca povinný s odbornou starostlivosťou preskúmať všetky právne úkony úpadcu a uplatniť odporovacie právo proti tým právnym úkonom, pri ktorých možno odôvodnene predpokladať ich odporovateľnosť. V súvislosti s vymáhaním sporných majetkových práv podliehajúcich konkurzu je správca oprávnený po konaní prvej schôdze veriteľov so súhlasom príslušného orgánu uzatvárať dohody alebo zmiery ohľadom týchto sporných práv a robiť jednostranné právne úkony za úpadcu v týchto veciach; tým nie je dotknuté oprávnenie ani povinnosť správcu uplatňovať bezodkladne po vyhlásení konkurzu tie práva podliehajúce konkurzu, pri ktorých z dôvodu omeškania hrozí škoda na majetku podliehajúcom konkurzu. Výkonom jednotlivých úkonov podľa tohto ustanovenia môže správca poveriť advokáta alebo exekútora.

27. Podľa § 86 ods. 4 ZoKR správca môže po vyhlásení konkurzu pokračovať vo výkone niektorých činností súvisiacich s podnikateľskou činnosťou úpadcu, ak tým zamedzí zmenšeniu hodnoty majetku podliehajúceho konkurzu alebo zvýši hodnotu tohto majetku. Ak náklady na výkon týchto činností presiahnu výnosy z týchto činností, správca bezodkladne ukončí výkon týchto činností. Ustanovenia § 88 sa použijú primerane.

28. Podľa § 88 ods. 1 ZoKR správca s odbornou starostlivosťou zhodnotí možnosť pokračovať v prevádzkovaní podniku po vyhlásení konkurzu a podľa okolností ukončí prevádzkovanie podniku alebo pokračuje v prevádzkovaní podniku v súlade s týmto zákonom a inými osobitnými predpismi. V prevádzkovaní podniku môže správca pokračovať, len ak a) je schopný v lehote splatnosti uhrádzať pohľadávky proti podstate podľa § 87 ods. 2 písm. i); súd na návrh veriteľa takejto pohľadávky proti podstate uloží správcovi povinnosť ukončiť prevádzkovanie podniku, ak zistí, že správca je viac ako dva mesiace po lehote splatnosti s úhradou týchto pohľadávok proti podstate, b) v dôsledku prevádzkovania podniku sa podstatným spôsobom nezmenší hodnota oddelenej podstaty; súd na návrh dotknutého zabezpečeného veriteľa uloží správcovi povinnosť ukončiť prevádzkovanie podniku, ak zistí, že v dôsledku prevádzkovania podniku sa znižuje hodnota jeho oddelenej podstaty a c) v dôsledku prevádzkovania podniku dosiahne pre veriteľov vyššiu mieru uspokojenia ich pohľadávok, ako keby prevádzkovanie podniku ukončil; prevádzkovanie podniku sa musí obmedziť na nevyhnutný rozsah potrebný na dosiahnutie tohto účelu.

29. Podľa § 5 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v rozhodnom znení (ďalej len „ObZ“) podnikom sa na účely tohto zákona rozumie súbor hmotných, ako aj osobných a nehmotných zložiek podnikania. K podniku patria veci, práva a iné majetkové hodnoty, ktoré patria podnikateľovi a slúžia na prevádzkovanie podniku alebo vzhľadom na svoju povahu majú tomuto účelu slúžiť.

30. Podľa § 143 ods. 2 zákona o sociálnom poistení poistné, ktoré platí a odvádza zamestnávateľ, je splatné v deň určený na výplatu príjmov, ktoré sú vymeriavacím základom zamestnanca. Ak je výplata týchto príjmov pre jednotlivé organizačné útvary zamestnávateľa rozložená na rôzne dni, poistné je splatné v deň poslednej výplaty príjmov zúčtovaných za príslušný kalendárny mesiac. Ak nie je taký deň určený, poistné je splatné v posledný deň kalendárneho mesiaca nasledujúceho po mesiaci, za ktorý sa platí poistné. Ak deň splatnosti poistného pripadne na sobotu a na deň pracovného pokoja, poistné je splatné v najbližší nasledujúci pracovný deň.

31. Podľa § 231 ods. 1 písm. b) bod 1 zákona o sociálnom poistení zamestnávateľ je povinný prihlásiť do registra poistencov a sporiteľov starobného dôchodkového sporenia zamestnanca podľa § 4 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2003/461/20130501.html>> na nemocenské poistenie, na dôchodkové poistenie a na poistenie v nezamestnanosti a zamestnanca podľa § 4 ods. 2 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2003/461/20130501.html>>, okrem zamestnanca v právnom vzťahu na základe ním určenej dohody o brigádnickej práci študentov podľa § 227a <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2003/461/20130501.html>>, na dôchodkové poistenie pred vznikom týchto poistení, najneskôr pred začatím výkonu činnosti zamestnanca, odhlásiť zamestnanca najneskôr v deň nasledujúci po zániku týchto poistení okrem zániku povinného nemocenského poistenia a povinného poistenia v nezamestnanosti podľa § 20 ods. 3 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2003/461/20130501.html>>, zrušiť prihlásenie do registra poistencov a sporiteľov starobného dôchodkového sporenia, ak poistný vzťah podľa § 20 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2003/461/20130501.html>> nevznikol, a oznámiť zmeny v údajoch uvedených v § 232 ods. 2 písm. a) až c) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2003/461/20130501.html>>.

32. Podľa § 231 ods. 1 písm. f) zákona o sociálnom poistení zamestnávateľ je povinný predkladať pobočke výkaz poistného a príspevkov na starobné dôchodkové sporenie za príslušný kalendárny mesiac v lehote splatnosti ním odvádzaného poistného a príspevkov na starobné dôchodkové sporenie v členení na jednotlivých zamestnancov a na nemocenské poistenie, starobné poistenie a starobné dôchodkové sporenie, invalidné poistenie, úrazové poistenie, garančné poistenie, poistenie v nezamestnanosti a rezervný fond solidarity a predkladať na výzvu organizačnej zložky Sociálnej poisťovne podklady na zistenie správnej sumy poistného a príspevku na starobné dôchodkové sporenie.

33. Predmetom tohto konania je posúdenie popretej pohľadávky proti podstate čo do ich dôvodu vzniku a výšky pohľadávky v konkurznom konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 3 R 6/2012, prihlásených prihláškou v členení prvej pohľadávky žalobcu, z titulu vyplatenej dávky garančného poistenia v časti 0,06 eur ako pohľadávky proti podstate podľa § 87 ods. 2 písm. l) ZoKR a druhej pohľadávky žalobcu, z titulu neuhradeného poistného na sociálne poistenie za mesiac august 2013 v časti 711,70 eur ako pohľadávky proti podstate podľa § 87 ods. 2 písm. i) ZoKR, eventuálne ako pohľadávky proti podstate v zmysle § 87 ods. 2 písm. k) ZoKR.

34. Primárne súd skúmal, či žaloba na určenie pohľadávky proti podstate bola podaná na súde včas. V tomto prípade účinky vyhláseného konkurzu nastali ku dňu 28.05.2013, pričom žalobca predmetné pohľadávky (prvú a druhú pohľadávku) uplatnil podaním dňa 23.10.2013. Správca úpadcu poprel pohľadávku proti podstate vyjadrením zo dňa 26.11.2013, doručeným žalobcovi dňa 29.11.2013, pričom v tomto smere správca úpadcu nepoučil žalobcu, aby sa proti správcovi úpadcu žalobou na súde domáhal určenia právneho dôvodu a výšky pohľadávky proti podstate. Napriek tomu, že žalobca nebol správne poučený podľa § 87 ods. 8 ZoKR, čo by samo o sebe znamenalo, že aj v prípade omeškania tejto zákonnej lehoty, by mal súd podmienku podľa § 87 ods. 8 ZoKR za splnenú, žalobca podal na súde žalobu včas, teda dňa 12.12.2013 (§ 87 ods. 8 ZoKR).

35. Súd v konaní považoval za nesporné, že Okresný súd Bratislava I uznesením zo dňa 20.05.2013, sp. zn. 3R/6/2012, zverejneným v OV č. 100/2013 dňa 27.05.2013, vyhlásil konkurz na majetok dlžníka Smrečina Hofatex, a.s., IČO: 36 224 049. Do funkcie správcu úpadcu bol ustanovený Pospíšil & Partners, k.s., Šoltésovej 20, 811 08 Bratislava, IČO: 44 342 004, zverejneným v OV č. 173/2013 dňa 09.09.2013.

36. Po vyhlásení správcu úpadcu na pojednávaní konanom dňa 30.09.2022, že v konkurznom konaní uznal prvú pohľadávku žalobcu v sume 0,06 eur v plnom rozsahu ako pohľadávku proti podstate, čo do dôvodu a výšky podľa § 87 ods. 2 písm. l) ZoKR a druhú pohľadávku v sume 711,70 eur ako pohľadávku proti podstate, čo do dôvodu a výšky podľa § 87 ods. 2 písm. k) ZoKR, súd konštatuje, že skutočnosť viažuce sa k týmto pohľadávkam ani to, že ide o pohľadávky proti podstate viac sporné medzi stranami nie sú.

37. Spornou ostala námietka nedostatku naliehavého právneho záujmu, avšak len s poukazom na námietkové konania podľa § 96 ods. 6 v spojení s § 96 ods. 4 ZoKR a poradie druhej pohľadávky proti podstate vo výške 711,70 eur, a teda či ide o pohľadávku proti podstate v zmysle § 87 ods. 2 písm. i) ZoKR (tvrdil žalobca) alebo podľa § 87 ods. 2 písm. k) ZoKR (tvrdil žalovaný a takto pohľadávku proti podstate aj uznal).

38. V danom prípade, súd predmetnú vec prejedná a rozhodne, inak by odoprel žalobcovi možnosť konať pred súdom, keďže po uznaní pohľadávok proti podstate, čo do dôvodu a ich výšky správcom úpadcu až po podaní žaloby, ostalo sporným len určenie v časti druhej pohľadávky poradie pohľadávok proti podstate, teda či súvisí s prevádzkovaním podniku počas konkurzu, keď správca tvrdil, že pohľadávka súvisí len so správou a speňažovaním majetku. Medzi stranami nebolo sporné, že pohľadávka žalobcu bola z hľadiska času vzniku pohľadávky, pohľadávkou, ktorá vznikla po vyhlásení konkurzu.

39. S poukazom na § 86 ZoKR pri správe majetku úpadcu dochádza okrem iného nielen k dodržiavaniu a ochrane majetkových práv úpadcu, ale i plnení si majetkových povinností, medzi ktoré je možné zaradiť výdavky úpadcu spojené so správou majetku. Jedným z majetkových výdavkov (majetkových práv, záväzkov) súvisiacich so správou majetku je nepochybne i platenie sociálneho poistenia (bez ohľadu na to či je práca zo strany úpadcu/správcu úpadcu pridelená). Predmetná pohľadávka sa týka poistného na nemocenské poistenie, starobné poistenie a starobné dôchodkové sporenie, invalidné poistenie, poistenie v nezamestnanosti, úrazové poistenie, garančné poistenie a rezervný fond solidarity, a to za mesiac august 2013 za zamestnancov O. F. O. U. C.. Z prihlášky pohľadávky proti podstate zo dňa 23.10.2013 vyplýva, že mesačný výkaz poistného a príspevkov na sociálne poistenie za mesiac august 2013 bol predložený a splatnosť poistného na sociálne poistenie nastala až po vyhlásení konkurzu, t.j. po 28.05.2013 (sporným v konaní nebolo). Žalovaný v priebehu konania nepreukázal, že by v zmysle § 231 ods. 1 písm. b) bod 1 zákona o sociálnom poistení odhlásil zamestnancov z týchto poistení, a to spôsobom uvedeným v § 231 zákona o sociálnom poistení. Naproti tomu žalovaný predložil v zmysle § 231 ods. 1 písm. f) zákona o sociálnom poistení právnenému predchodcovi mesačný výkaz poistného a príspevkov na starobné dôchodkové sporenie za príslušný kalendárny mesiac v lehote splatnosti ním odvádzaného poistného a príspevkov.

40. Náklady/výdavky, resp. záväzky, ktoré vznikajú úpadcovi v zmysle zákona o sociálnom poistení sa bezpochyby bezprostredne týkajú majetku úpadcu, keďže sa z neho odvádzajú, platia. Za splnenie tejto povinnosti v zmysle zákona o sociálnom poistení zodpovedá v prípade vyhláseného konkurzu priamo správca úpadcu v zmysle § 86 a nasl. ZoKR. Pod správou majetku nemožno zúžene zahrnúť iba úkony spojené so získavaním majetku, ale i úkony spojené s jeho hospodárením, podnikaním a úkony smerujúce k ukončeniu podnikateľskej činnosti, medzi ktoré patrí nielen platenie poistného, ale i daní, cla, a.i..

Platenie výdavkov pri správe majetku priamo predpokladá § 86 ods. 1 ZoKR. Zo žiadneho ustanovenia zákona nevyplýva možnosť oslobodenia úpadcu od plnenia si svojich finančných záväzkov titulom sociálneho poistenia okamihom vyhlásenia konkurzu. Preto v prípade plnenia si zákonných povinností úpadcu (platenie poisťného) dochádza k zmenšeniu jeho majetku, s čím správca úpadcu pri správe majetku musí počítať (napr. § 88 ods. 1 ZoKR). Správca je povinný pri správe majetku postupovať tak, aby zistil, že je z neho potrebné odvieť i určité platby v zmysle zákonov. Uvedené je nevyhnutné i pre posúdenie, v akom rozsahu sú vlastne aktíva a pasíva majetku úpadcu. V zmysle § 86 ods. 2 ZoKR správca pri správe majetku preskúmava všetky úkony úpadcu do skončenia konkurzného konania, resp. do jeho odvolania, preto musí/musel zistiť, že vznikla pohľadávka úpadcu na sociálnom poistení, keďže úpadca sám neoznámil Sociálnej poisťovni rozhodujúce skutočnosti majúce vplyv na zánik sociálneho poistenia. Keďže tak neurobil ani správca do augusta 2013 v zmysle zákona o sociálnom poistení sa predpokladá, že musela prebiehať i nejaká prevádzka podniku (i keď formálna).

41. Súd sa nestotožnil s názorom správcu, že vyhlásením konkurzu sa prevádzka podniku končí. Správca v zmysle § 88 ZoKR má možnosť po vyhlásení konkurzu pokračovať v prevádzke podniku, i keď tak v tomto prípade neurobil. V súlade s rozsiahlou rozhodovacou činnosťou súdov (napr. rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp.zn. 4CoKR/12/2019, Najvyššieho súdu SR sp.zn. 1Sžo/37/2014, 1Sžo/38/2014) sa pojem „ak súvisia s prevádzkovaním podniku počas konkurzu“ vykladá v zmysle definície podniku uvedenej v § 5 ObZ s tým, že v čase ukončenia podnikateľskej činnosti dochádza zákonným spôsobom aj k ukončeniu činnosti zamestnancov, taktiež v prípade ak správca neuskutočnil relevantné úkony smerujúce k ukončeniu podnikateľskej činnosti úpadcu, dochádza k prevádzkovaniu podniku počas konkurzu. Je teda nesporné, že v zmysle uvedeného konaním žalovaného k ukončeniu prevádzkovania podniku do augusta 2013 neprišlo, nakoľko nedošlo k odhláseniu zamestnancov zo Sociálnej poisťovne, naproti tomu bol predložené potvrdenie mesačného výkazu v zmysle § 231 ods. 1 písm. f) zákona o sociálnom poistení.

42. Navyše súd upozorňuje, že z rozhodnutia č. R 94/2018 zo Zbierky stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov je zrejmy nasledovný záver: „pohľadávky na poistnom na sociálne poistenie za zamestnancov úpadcu v zmysle zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov, ktoré vznikli po vyhlásení konkurzu, súvisia s prevádzkovaním podniku počas konkurzu, a preto predstavujú pohľadávky proti všeobecnej podstate v zmysle ust. § 87 ods. 2 písm. i) ZoKR v znení zmien a doplnkov. Platí to aj v prípade, ak zamestnancom úpadcu správca konkurznej podstaty po vyhlásení konkurzu neprideľoval žiadnu prácu a tiež, ak správca ukončil so zamestnancami úpadcu pracovný pomer a plynie im výpovedná doba“ (bližšie pozri uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 27.09.2017, sp. zn. 3 Obo/9/2017). V predmetnom rozhodnutí sa odvolací súd priklonil k právny záverom vysloveným najvyšším súdom v rozsudku z 27.10.2015, sp. zn. 1 Sžo/37/2014 a v uznesení z 31.05.2017, sp. zn. 1 Obo/22/2016. V rozsudku sp. zn. 1 Sžo/37/2014 najvyšší súd uviedol, že pohľadávky na poistnom za obdobie po vyhlásení konkurzu vyplácané za zamestnancov, ktorým plynula výpovedná doba, je potrebné považovať za pohľadávky proti podstate, pričom je irelevantná skutočnosť, či im bola prideľovaná práca. V uznesení sp. zn. 1 Obo/22/2016 najvyšší súd poukázal na ustanovenie § 47 ods. 4 ZoKR (v súčasnosti § 47 ods. 5 ZoKR), z ktorého vyplýva, že súdne a iné konania, ktoré sa týkajú majetku podliehajúceho konkurzu patriaceho úpadcovi, možno po vyhlásení konkurzu začať len na návrh správcu, návrhom podaným voči správcovi v súlade so zákonom o konkurze a reštrukturalizácii alebo z podnetu orgánu príslušného na konanie, pričom účastníkom namiesto úpadcu je správca. Verejnoprávne peňažné povinnosti, ktoré vznikajú zo zákona v čase po vyhlásení konkurzu a z titulu existencie procesnej prekážky obsiahnutej v tomto ustanovení, je možné už i len z tohto dôvodu považovať za pohľadávky proti podstate. V uvedenom rozhodnutí zároveň najvyšší súd uviedol, že zamestnanci úpadcu sú podľa pracovnoprávnych predpisov stále považovaní za osoby v pracovnom pomere, pričom plynutie výpovednej doby nemá na ich postavenie žiadny vplyv. Z právneho hľadiska je tak irelevantné, či im bola alebo mohla byť prideľovaná akákoľvek práca podľa príslušnej pracovnej zmluvy súvisiaca, resp. nesúvisiaca s úkonmi spojenými s priebehom konkurzu. Dovolací súd v rozhodnutí R 94/2018 ďalej skonštatoval, že predmetom prebiehajúceho incidenčného konania je rozhodnutie o verejnoprávnom nároku žalobcu, resp. o verejnoprávnej povinnosti úpadcu vyplývajúcej zo zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov, ktorá vznikla po vyhlásení konkurzu. Z uvedenej skutočnosti je povinný vychádzať súd rozhodujúci v incidenčnom konaní o žalobe o určenie pravosti pohľadávky proti podstate, na rozdiel od subjektívneho rozhodnutia správcu konkurznej podstaty, že po vyhlásení neprideľuje prácu zamestnancom úpadcu. Rozhodnutie žalovaného správcu ako zamestnávateľa (§ 56 ZoKR) vo vzťahu k zamestnancom úpadcu, že im po vyhlásení konkurzu

neprideľuje prácu, predstavuje prekážku v práci na strane zamestnávateľa v zmysle Zákonníka práce, ktorá nemá vplyv na trvanie pracovného pomeru zamestnancov úpadcu a ani na jeho povinnosť platiť poisťné na sociálne poistenie za zamestnancov úpadcu. Rovnako nie je možné uvedenú prekážku v práci na strane zamestnávateľa stotožňovať s tým, že nedochádza k prevádzkovaniu podniku počas konkurzu. Uvedené závery podľa dovolacieho súdu platia aj v prípade, ak zamestnancom úpadcu správca konkurznej podstaty po vyhlásení konkurzu neprideľoval žiadnu prácu a tiež, ak správca ukončil so zamestnancami úpadcu pracovný pomer a plynie im výpovedná doba.

43. K vyššie uvedeným právnym názorom sa priklonil Najvyšší súd Slovenskej republiky aj v rozhodnutí zo dňa 27.04.2021, sp. zn. 4 Obdo 70/2020 (bližšie pozri bod 24 odôvodnenia rozhodnutia), rozhodnutí zo dňa 25.02.2021, sp. zn. 2 Obdo 33/2020 (bližšie pozri bod 82 až 86 odôvodnenia rozhodnutia) rozhodnutia zo dňa 30.04.2020, sp. zn. 2 Obo 4/2019 (bližšie pozri bod 33 až 35 odôvodnenia rozhodnutia).

44. S poukazom na uvedené, mal súd za preukázané, že po vyhlásení konkurzu bol úpadca hospodársky činný, keď mu vznikol záväzok a povinnosť zaplatiť poisťné na sociálne poistenie, a to aj keď správca úpadcu neprideľoval žiadnu prácu zamestnancom úpadcu. S poukazom na uvedené, mal súd v konaní preukázané, že pohľadávka žalobcu je pohľadávka proti podstate v zmysle § 87 ods. 2 písm. i) ZoKR, preto žalobe vyhovel tak, ako je uvedené vo výroku I. rozsudku.

45. Vo vzťahu k výroku II. rozsudku, súd s ohľadom na vyhlásenie správcu (bod 7, 33, 36 odôvodnenia rozsudku), keď v prebiehajúcom súdnom konaní uznal prvú pohľadávku žalobcu v sume 0,06 eur v plnom rozsahu ako pohľadávku proti podstate, čo do dôvodu a výšky podľa § 87 ods. 2 písm. l) ZoKR a druhú pohľadávku v sume 711,70 eur ako pohľadávku proti podstate, čo do dôvodu a výšky podľa § 87 ods. 2 písm. k) ZoKR, súd konštatuje, že nie je daný naliehavý právny záujem na určení týchto nesporných nárokov. Spornosť pohľadávky v danej časti tak bola odstránená priamo v konkurznom konaní, a teda v konaní vyvolanom konkurzom (incidenčnom konaní) nie je možné prejednávať „nespornú vec“ v danej časti. Dôsledkom tohto úkonu správcu v konkurze bola v predmetnom konaní strata naliehavého právneho záujmu žalobcu na určení v danej časti.

46. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

47. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

48. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP a contrario tak, že nepriznal žiadnej zo strán konania nárok na náhradu trov konania, nakoľko žalobcovi trovy konania nevznikli. Súd však upozorňuje, že žaloba bola podaná v rozhodnom čase dôvodne, avšak keďže správca úpadcu v prebiehajúcom konkurznom konaní pohľadávky proti podstate uznal, tak ako je uvedené v odôvodnení rozsudku, rozhodovanie súdu o tejto časti pohľadávok, nebolo dôvodné. Žalovanému rovnako tak v konaní žiadne trovy konania nevznikli. Vzhľadom na zásadu hospodárnosti a procesnej ekonómie konania, súd rozhodol v zmysle vyššie uvedeného.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje. Odvolanie bude predložené na rozhodnutie Krajskému súdu v Bratislave. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len dôvodmi uvedenými v § 365 CSP.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Exekúciu možno vykonať na návrh toho, kto je oprávnený požadovať splnenie nároku z exekučného titulu preto, že dobrovoľne nespĺnil to, čo mu exekučný titul ukladá. Z dôvodov podľa osobitného predpisu môže návrh podať aj Justičná pokladnica (§ 48 ods. 2 zák. č. 233/1995 Z.z.-Exekučný poriadok).